

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2015/7

**„Erős vár a mi
Istenünk!”**

A diósgyőri várnál is jártunk

„Szivárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Diósgyőri kirándulás élményei

Lelkes kis csapat gyűlt össze június 4-én, hogy a gyülekezeti kirándulás keretében egy szép napot töltsünk együtt.

Az óvodástól kezdve a nyugdíjas korosztályig 36-an voltunk együtt.

A szervezők gazdag, tartalmas programmal segítették, hogy élményekkel teli legyen a kirándulásunk.

Első úti célunk a szépen felújított diósgyőri vár volt.

Kellemes középkori zene fogadott bennünket. A panoptikumban a viaszbábok meglelevenítették a középkor hangulatát: vásárt, királyi koronázást, a halászatot és egyebeket.

Az idegenvezető segítségével felfedezhettük a vár belső szépségeit.

Így megtekinthettük a lovagtermet, amely Magyarországon egyedülálló.

Hallhattunk többek között a királyok életéről: Nagy Lajosról, Mátyás királyról – Beatrixról, Katalinról, Luxemburgi Zsigmondról és a várban zajló eseményekről.

Jó volt időben visszatekintve szemlélni a történelmi eseményeket, és a reneszánsz hangulatát felidézni.

Nagyszerű élményt nyújtott a vár körbejárása, az elénk táruló táj felüdítő látványa. Ugyanezt az érzést nyújtotta a vízesés, a függőkert és az Anna-barlang Lillafüreden.

A város zaja után jó volt csak a vízesés hangját hallani és érezni a friss levegőt becsukott szemmel...

A barlang 600 méteres szakaszából, 200 métert tettünk meg.

Az egyik része a „mennyország” volt: a legenda szerint csak az juthatott oda, aki a megfelelő kapun ment át, egyébként a „pokolba” jutott.

A barlang szabálya: mindent a szemnek,

semmit a kéznek, mert a bőrünk érintésével megakadályozzuk, lelassítjuk a cseppkövek képződését.

Ott a mélyben nagyon aktuális volt az ének: „A mélyből hozzád száll szavam, Krisztus kegyelmezz...”

Órákig lehetett volna gyönyörködni a cseppkövek szépségében, a csodás alakzatokban.

Szívünkbe zártuk a barlang szépségeit is. Egy kis szabadprogram után várt ránk a kisvasút.

Érintettük a Fazola-kohót, a garadnai pisztrángost és gyönyörködhettünk a tájban.

Visszafelé választási lehetőséggel lehetett élni: gyalogosan vagy ismét kisvasúttal. Akik a gyalogtúrát választották elidőzhettek a pisztrángoknál, sőt vásárolhattak is a finom ínycsengésből.

Ezt a lehetőséget én sem hagytam ki.

Kellemes volt a túra, de jó volt megérkezni.

A Palotaszálló közelében, a Hámori - tóra nyíló fedett teraszon fogyasztottuk el a vacsorát. Ezzel zártuk a napot.

Számomra minden kirándulás a szemlélődés, a gyönyörködés élményét adja, amikor megszűnik a szó, és marad a gyönyörű emlék.

Hálás a szívem a látványért, a hangokért, a nyugalomért, a csöndért a nevetésért, a beszélgetésekért.

Isten gazdag ajándékaiban volt részünk ezen a napon is.

Mindent megkaptunk hozzá, hogy felejthetetlen élményben legyen részünk.

„Áldjad lelkem az Urat, és el ne feledd mennyi jót tett veled!” (Zsoltárok 103,2)

Rácz Klára

Néha irigylem a virágokat, mert olyan pompásan dicsérik a Teremtőt. Szépséges formák, színek, illatok – rájuk nézni is gyönyörűség.

Csodálatra méltó, hogy egy földben szunynyadó apró mag napfény és víz hatására csírázni kezd, növekszik, kinyílik. Nem tud ellenállni az őt érő teremtető hatásoknak, teszi a dolgát, nem tud nem fejlődni, növekednie kell.

Az emberben is van egy isteni mag, mély-énünk, belső emberünk, amelyre Isten árasztja szeretetének napfényét és igéjének élő vizét. Mi gyakran mégsem reagálunk, a bennünk élő isteni mag nem tud kibomlani, egyre tovább alszik.

„Butábbak” vagyunk, mint a virágok? Miért? Mert megtehetjük, választhatunk, dönthetünk.

Lehet, hogy nem vesszük észre ezt a napfényt és ezt a vizet, vagy nem akarunk ezekről tudomást venni.

Talán eltompítja belső érzékelő képességünket a világból ránk özönlő ingerek tömege.

Vagy elutasítjuk a „palántázást”, mondván, hogy túl sok fáradtsággal, munkával, lemondással jár.

Az is megtörténhet, hogy fejlődésnek indul mély-magunk, de a növekedés egyenetlen, hullámozó, el-elakad, vagy megáll, sőt visszaesik.

Jó lenne töretlen belső fejlődést megélni, ez azonban gyakorlatilag lehetetlen.

Míg élünk, nem szűnik meg bennünk a testi, földhözragadt gondolkodás, hanem abból nő ki az új, az emelkedett, a spirituális, az isteni.

Egész életünk küzdelme a belső ember növekedése, amelyet hullámhegyek, hullámvölgyek, visszaesések tarkíthatnak.

De ahogyan egy növény újra kisarjadhat időszakos satnyulás, esetleg a fejlődés érdekében tett visszavágás után, mély-magunk is újra és újra nyerhet felülről való megújulást.

„Boldogok, akik éheznek és szomjúhoznak az igazságra, mert ők megelégtetnek” (Máté 5,6) – vezet bennünket a Szentírás.

Akik szomjazzák a felülről való élő vizet, azok részesülnek belőle, és életük megújul.

Ehhez azonban az első lépés az, hogy felismerjük a szomjúságot, ráébredjünk arra, hogy valami hiányzik az életünkben. Egy Isten-alakú úr van bennünk, amelyet csak ő tölthet be.

Életünk valódi értelme Isten szeretetének felismerése, befogadása, megélése és továbbadása.

Ennek hiányában életünk nem egészséges, mert nem egész.

Ahogy a növények fejlődése sem áll meg a szépséges virágnyílásnál, a mi belső növekedésünknek is előbb-utóbb termést, gyümölcsöt kellene hozni.

A Biblia olyan szellemi gyümölcsökről beszél, amelyek nagyon vonzóak: „Szeretet, öröm, békesség, türelem, szívettség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás” (Gal 5,22).

Ha a Szentlélek vezetését befogadjuk, akkor képessé válunk arra, hogy meghaladjuk önmagunkat, és gyümölcsöket teremjünk.

És megértjük, hogy az élet több, mint evés, ivás, élvezet, siker, anyagi gazdagság, teljesítmény.

„Isteni természet részeseivé legyetek!” (2Pt 1,4) – bátorít bennünket Péter apostol.

Dr. Kálmánchey Márta

A Szilász tényleg ász!

Tavaly konfirmáltam, és már a előkészítő órákon megismerkedtem jó pár ifistársammal. Az első évem az ifivel igazán izgalmasan telt. Már Sátoraljaújhe-lyen összeverődtünk. Azóta gyarapodott a társaságunk pár új taggal.

Nagyon örülök, hogy ilyen jó közösségbe kerülhettem. Erna és Máté, az ifivezetőink nagyon rendesek. Próbálják mindig színeesebbé tenni az ifis alkalmainkat. Volt, hogy egy filmet néztünk meg, vagy bowlingozni mentünk, esetleg a kertben floorballoztunk. Mindig odafigyeltek ránk és segítettek, amiben csak tudtak. Az igazi ifis alkalmak mindig énekléssel kezdődtek, a többi csoporttal együtt, majd mindenki a saját ifijével elvonult. Általában egy-egy témát vitattunk meg, mint például, Mi a boldogság? vagy Te mi lennél, kő, kavics, vagy szikla és miért? Ezekről mindenki elmondhatta a véleményét, érvelhetett, gondolkodhatott.

Az ifin kívül is volt, hogy összegyűltünk, és megnéztünk egy filmet a moziban.

A társaság is egész szépen összeszokott. Szurkoltunk a nyolcadikosoknak a felvételin, a sportolóknak a versenyein, még egy átlagos napon is bíztattuk egymást.

Külön kis csapatokban járunk szülinapi ajándékot venni, nézelődni, vásárolni vagy biciklizni.

Az ifis alkalmakon pedig még közelebb kerültünk egymáshoz. Megtudtuk, hogy ki szeretne olimpiai bajnok lenni, ki szeretne írással foglalkozni, kinek minden álma, hogy utazzon, és hogy ki milyen csokit szeret.

Színes programokkal, kreatív ötletekkel, egymást erősítve jövőre is sok időt szeretnénk együtt tölteni.

Boros Emese (Szilász ifi)

Szilász ifi

Ifis évvárón

Idén is sokan érkezünk az ifis évváróra, hogy együtt zárjuk ezt az évet, és egyben együtt kezdjük a nyári szünetet is. Az ifi vezetők sok szervezése és ötletelése után jöhetett létre ez az alkalom.

Néhány dolgot elő kellett készíteni, ilyen volt például a faaprítás, tűzrakó hely és a konyhában a zöldségek előkészítése.

Mindebben az Otniél ifis

fiúk sokat segítettek, akiknek ezt köszönhetjük.

Miután összegyűlt a kis csipet-csapat, Vitold vezetése

sével játékokkal kezdtük az estét, ami alatt összekovácsolódtunk, és a hangulat is fokozódott. Az első játék egy „cetlis” játék volt, mindenki kapott egy papírdarabot a hátára egy névvel ellátva, amit ki kellett találnia, a többieket kérdezgetve. A mesefiguráktól kezdve a filmsztárokon át minden előfordult. Majd egy labdás játékkal folytattuk, és így tovább...

A játékok után kicsit lecsendesedtünk az imasétára készülve. Személy szerint nekem talán ez az egyik kedvencem ezeken az alkalmakon, a többiek is szeretik, ahogy hallottam. Elgondolkodtató és jó egy picit a játékok közepette leülni, egy-egy igeszakaszon együtt elgondolkozni. Most ez más volt a tavalyihoz képest. Most nem a szemünkre volt szükség, hanem a fülünkre és más érzékszerveinkre kellett támaszkodnunk az Imaséta alatt. Mielőtt beléptünk volna a templomba, bekötötték a szemünket, és egy-két instrukció után elindítottak minket. Bent egy madzagot követve jártuk be a templomot, miközben egy történetet hallgattunk János evangéliumának 9. részéből, amit teljesen át is

érezhettünk. Bent vizet kentek az arcunkra majd meglöktek, hogy átérezhessük, milyen lehetett a vakon született embernek a történetben. Ahogy annak az embernek is megnyílt a szeme, úgy az utolsó állomásnál már mi is nyitott szemmel hallhattuk a történet befejezését, pontosabban majdnem a végét. Mivel miután kimentünk és

már mindenki volt bent, egy közös éneklés után a tűznél Zoli fejezte be a történetet. Aminek a végén (9:39) ezt mondja

Jézus: „Ítélet végett jöt-

tem én e világra, hogy akik nem látnak, lássanak; és akik látnak, vakok legyenek.” Ez az igeszakasz egy olyan része a Bibliának, aminél mindenkinek érdemes lehet megállni, újraolvasni, mert igen tanulságos, ahogyan az összes többi is. Az áhítatot egy imádsággal zártuk, majd közösen elmondtuk az Úrtól tanult imát is kézen fogva.

Az áhítat után kezdődött egy kis kötetlen beszélgetés és sütögetés. A tűznél süttött pillecukrot majszolva beszélgethettünk egymással, megismerve új embereket. Persze a pillecukor mellett volt egy kis szalonna és virslisütés is vacsorára. De, amit szerintem senki nem hagyott ki, az a pillecukor volt, hmmm... nagyon finom. Összességében egy nagyon jó este volt. Az ifisek nevében szeretném megköszönni mindenkinek, aki segítségével hozzájárult, hogy egy felejthetetlen estét szerezzon minden ifis számára. Elsősorban talán akik a legtöbbet tettek azért, hogy ez létrejöhessen az ifivezetők voltak. Köszönjük nekik ezt a napot, az egész éves odaadó munkájukat és a csoportok vezetését.

Keresztrejtvény

..... ifjú Jézus fel- támasz- totta		Folya- dék Csibe van ilyen	Élesít Négy németül		Neon Metszet fajta		Tantál Csapat ang. Színész csapat		Sugárzás- sal kap- csolatos görög előtag
I.									
II.									V
A római száza- dos városáig						TA Lövés hang utánzó Fogyó			
Ebből vé- tettünk									
Tisztít									
			István király ellenfele	Egyházi személy			OK! Román autó jel		
Pál apostol tanítvá- nya		Nitrogén Asztali tenisz	Régi arc	Nyakba való vissza- fele	Jóra való TV márka				
Borulj virágba							őszöv. könyv	Méter Kettőzve kis tyúk π	
Ne e földön gyűjtsük							Róma ellenes zsidó		
Kiűtve									
					Izrael első bírája (ék. hiba)	A tea alkaloid- ja			
						NI		Átmérő Hang szól	
Orosz női név					Tonna	Bor féle (2 ékezet hiba)			
Gondoz					Kötést bont				
Valami jár az eszében							Régi súly egység		
							Tíz ang.		
			Nem ang.		Oxigén		Hangya ang.		
			Origó		Amper		Római 1		
			Sp. autó		Kérdő hang		ÉV fele!		
Eleven egyne- mű betűl	É								Tanuló vezető

MEGFEJTÉS: I; II; JÉZUS SZAVAI A MÁTE EVANGELIUMÁBÓL

Készítette: Ötvös Cs.

Nagyerdei esték

Csillagok

Kellenek a tiszta
csillagok
(nem ember-mellre
zászlóra repülőgépre)

Földön a lányok szemére
éjjel a nyári égre
Hajnalcsillag – reményre

Kovács Tibor

A nyírábrányi református focikupán
gyülekezetünk csapata 3. helyezést ért el.
A csapat tagjai:
Mózes Máté, Bódor Tamás, Mózes Márk,
Soltész Gergely, Bertha Zoltán (álló sor)
Szécsi Ákos, Soltész Dávid, Sári Szabolcs
(guggolnak)
A torna legjobb játékosának járó díjat
Mózes Márk kapta.

Kórus évadzáró alkalma

„Amit tudunk, azt szóljuk.” (Jn 3,11)

Hírek

- ♦ **Csillagpont Református Ifjúsági Találkozó** lesz Tatán, július 21-25 között.
- ♦ **Gyülekezeti többgenerációs nagytábor**, Sátoraljaújhely, július 13-19. Részletek a honlapon.

A tábor Igéje

*Ezért tehát,
attól a naptól fogva,
amelyen ezt meghallottuk,
szüntelenül imádkozunk és
könyörgünk értetek,
hogy tökéletesen ismerjétek meg
az ő akaratát
minden lelki bölcsesség és belátás
révén,
hogy élhessetek az Úrhoz méltóan,
teljes mértékben az ő tetszésére,
és teremjétek gyümölcsöt
mindenfajta jó cselekedettel,
és növekedjétek
az Isten ismeretében.
Kol 1,9-10*

Imádkozzunk...

- ♦ a nagytábor lelki, testi áldásaiért,
- ♦ családok pihenéséért, kikapcsolódásáért,
- ♦ lelki felfrissülésért,
- ♦ békességért.

Táborelőkészítő

Információ

Gyülekezeti honlapunk címe, melyen a Szivárvány is megtalálható:

www.refnagyerdo.hu

E-mail: refnagyerdo@gmail.com

Kórházlelkészek:

Kenézy Kórház – 511-777/1943

Klinika – 319-057

Európa Rádió – 94,4 MHz

Szivárvány –

a Debrecen-Nagyerdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25.

Felelős kiadó: Püski Lajos

Nyomda: Litográfia

23. évfolyam 7. szám

Egyházközségünk számlaszáma:

Gyülekezeti honlapunk címe:

Egyházközség hírlevele

Telefon: (52) 410-811

Tördelés: Bene Lászlóné

Készült 400 példányban

Megjelenik havonta

11738008-20012917

www.refnagyerdo.hu